

Držím v ruce CD **Len sa kludne priznaj?**, které před pár týdnů opustilo lisovnu. Autorem hudby, textů, aranžmá i hlavním interpretem této folkové, ba možná by se dalo říct duchovno-folkové desky je můj dávný spolužák

Luky

Lukáč

. Většině lidí toto jméno asi nic neřekne, vystupuje totiž jen zřídka a jeho písničky zná hrstka kamarádů a spolužáků. To je, myslím, škoda a ráda bych to napravila a malinko vám ho představila.

Sešli jsme se v útulné cukrárně a mezi zákusky a zmrzlinou vznikly následující řádky.

Kolik let už hraješ a skládáš?

Začal som v puberte a vydržalo mi to dodnes. Často mi skladanie slúžilo na prekonanie rôznych kríz. Keď som sa na niečo našťaval, napísal som pieseň a problém prestal existovať. Piesne na CDčku sú aj z toho ranného obdobia.

To s tým problémom, to zní úžasne. Myslíš, že bys to mohl doporučit lidem jako univerzální recept?

Určite. Skladaniu pesničiek prikladám veľkú zásluhu na tom, že som pubertu prežil v relatívnom klude a nenapadali ma žiadne príliš veľké hlúposti. Vidím ho ako ventil, ktorý uvoľnil ten pretlak, ktorý každý z nás v určitých obdobiach života cíti.

Nebojíš se, že některé písně z raného období už budou trošičku neaktuální nebo nevyzrálé, přece jen, uběhlo hodně vody?

Tie úplne ranné pesničky tam už nie sú. Priebežne robím revíziu pesničiek a delím ich na ešte hrateľné a nehrateľné. Ale už okolo mojich 18 rokov som urobil pár piesní, za ktoré sa nehanbím a asi ich nikdy nevyradím. Na druhej strane to znamená, že CDčko je podľa môjho názoru živšie. Predsa len dnes píšem trochu inak a tá rôznorodosť nahratých piesní CDčku

Luky se klidne priznal

Napsal uživatel Lucy
Pátek, 29 Zář 2006 03:00

prospieva. Okrem toho som pri nahrávaní urobil nové aranžmá na naprostú väčšinu piesní a aj ľudia, ktorí si na ne môžu pamätať napríklad z Porty budú prekvapení.

No vlastne ano, vždyť ty máš na kontě i úspěchy na Portě, i když ještě z minulého století ?

To bola krásna história. Porta bola výlučne Česko-Moravská súťaž a ja som sa v roku 1991 presťahoval za prácou do Frýdku-Místku. Umožnili mi zúčastniť sa interpretačnej aj autorskej súťaže a ja som nakoniec reprezentoval Severnú Moravu. V oboch súťažiach som sa umiestnil a vyhral cenu divákov. Túto cenu si obzvlášť vážim.

Takže nejdřív ses přesunul ze Slovenska na Moravu a pak ještě do Čech?

Áno. Stretol som Majku a odsťahoval som sa do Prahy. Je to už skoro 15 rokov.

A pořád mluvíš slovensky? Vždy a všude? Doma i v práci?

V práci hovorím dosť po anglicky, ale inak po slovensky. Nemám s tým žiadny problém a sú ľudia, ktorí to vítajú a vážia si styk so slovenčinou, ktorý je dnes v Čechách oveľa vzácnejší než kedysi. Výnimku robím, keď stretnem napríklad deti, ktoré so slovenčinou nemajú vôbec žiadne skúsenosti alebo keď prídem do reštaurácie a čašník nerozumie, čo je to rezeň so zemiakmi. Vtedy používam češtinu.

Nemáš v plánu dělat více koncertů a představit sebe i svou tvorbu většímu okruhu posluchačů?

Ja som v minulosti už robil samostatné koncerty a chodil na festivaly. Toto obdobie bolo ukončené jednak mojimi deťmi a jednak rodinnými zdravotnými problémami. Teraz začíname s manželkou ožívať, tak sa určite do koncertov pustím. Vzhľadom k tomu, že je to môj koníček a už nie som nezávislý študent, určite počet koncertov nebude väčší než niekoľko mesačne.

Majka ti s CD hodně pomáhala, a to nejen jako milující manželka?

Majka je rodená manažérka a okrem toho má veľký talent na akékoľvek ručné práce. Napísala už knižku o maľovaní na hodváb a píše dve ďalšie. Pomohla mi nielen tým, že urobila kompletnú a nádhernú grafiku na obal a vložený booklet, ale zároveň mi organizuje koncerty, zaisťuje kontakty s organizátormi koncertov, tlačou, rozhlasom, televíziou a vytvorila moje internetové stránky (<http://web.telecom.cz/luky>)?

Kdo ďalší se ještě na CD podílel a co vlastně na něm budoucí posluchači najdou?

Veľmi si vážim, že na moje CD prijali pozvanie vynikajúci hudobníci. Na klavír mi niekoľko piesní doprevádza Víťa Maštalíř, ktorý sa živí hraním na klavír a skladaním hudby nielen populárnej, ale aj vážnej. Na saxofón mi zahral redaktor Českého rozhlasu Jirka Mottl. Krásne vokály a jedno sólo zaspievala Soňa Jányová z Městského divadla Brno. Moja dcéra Anežka mi píska na píšťalke a jej kamarátka Anička Maňhalová vytvorila celý husľový orchester. Ja som prispel hrou na gitary (vrátane elektrickej), klavír, varhany, fujaru, djembe, moxeño a peruánsky dážd'. Pri ozvučení mi pomáhal a finálny mastering urobil Filip Maňhal, ktorý zvučí v Českej televízii.

Pesničky odrážajú napríklad moju konverziu ku kresťanstvu, obdobie Majkinho tehotenstva, citové víťazstvá a pády, ale aj môj postoj k vojenskej službe a politickým hrám.

Děkuji za rozhovor a přeji, ať si CD najde své posluchače, dobře se prodává, rozdává radost a můžeme se případně těšit na jeho následovníka.